

Oponentní posudek diplomové práce

Aplikace REACH v oblasti stavební chemie

Autor práce: Luboš Svátek

Posuzovatel: Ing. Hana Krejsová

Diplomová práce se zabývá povinnostmi následných uživatelů, které vyplývají z Nařízení evropského parlamentu a rady (ES) č. 1907/2006, pro které se vžila zkratka REACH.

V úvodní části práce je zmíněn důvod vzniku výše uvedeného nařízení, vývoj chemické legislativy u nás i v Evropě a jsou uvedeny důležité pojmy v souvislosti s REACH, které jsou používány dále v práci.

Následuje souhrn povinností různých osob dodavatelského řetězce. V kapitole 2.2.2.3 - Povinnosti výrobců chemických látek a přípravků, je uvedeno, že v příloze bezpečnostního listu je uveden popis scénářů expozice. Přesněji doposud nejsou žádné bezpečnostní listy se scénáři expozice, ty budou až poté, co bude ukončena první vlna registrace a pouze u látek, které se registrují v množství nad 10 tun. Dle mého názoru měly být povinnosti výrobců látek a výrobců přípravků odděleny, protože ne vždy jsou stejné a přestože jsou v práci správně popsány, bylo by toto rozdělení přehlednější.

U povinností výrobce a dovozce předmětů chybí zdůraznění, že povinnost registrace se týká látek, které se mohou z předmětu cíleně uvolňovat. Rovněž příloha číslo XIV je v současné době stále prázdná a povinnosti oznámení se týkají látek uvedených na kandidátském seznamu, který zveřejňuje ECHA.

Praktická část

Byly zvoleny tři situace k popisu přípravy scénáře expozice následným uživatelem. Přestože jsou velmi dobře zpracovány, včetně scénářů a postupy jsou správné, mám výhrady k volbě vzorových sloučenin. V prvním případě – Urychlovač tuhnutí, Sigunit L72-AF – jedná se o přísadu, která se dodává do směsi až na místě a následný uživatel tak vyrábí přípravek (směs), kterou ihned spotřebává a neuvádí na trh, v tomto případě by neměl povinnost tvorby bezpečnostního listu a nebyla by tedy nutná ani zpráva o chemické bezpečnosti následným uživatelem. Pokud by se propočítaly koncentrace nebezpečných látek v takto vzniklém přípravku, nebyl by přípravek jako celek nebezpečný. Pro tento případ se však jedná o vyšší úroveň znalostí s klasifikací látek i podrobnější znalost prováděcích příloh REACH, kterou diplomant nemůže mít. Proto nepovažuji tuto skutečnost za závažnou chybu a kladně hodnotím správnost postupu, tak jak je v dané kapitole popsána.

U druhého typu sloučeniny, kterou je cement, je sporné zda se jedná o látku nebo přípravek. Dle některých výkladů je cement jako takový přípravek, který obsahuje cementový slínek jako hlavní složku, podle jiných má cement číslo CAS a lze jej tedy považovat za látku. Je to problematika, o kterou se přou i odborníci, proto nepovažuji volbu této sloučeniny za chybu. Pouze bych vytkla rozpor mezi tvrzením na straně 64: „Cement lze ve smyslu nařízení REACH považovat za přípravek...“ a na str.65: „Pokud dodavatel potvrdí, že jím dodávaný cement byl již předregistrován...“ Je-li cement přípravek nemůže být předregistrován (předregistrovávaly se pouze látky). Výběr třetí sloučeniny je v pořádku.

Závěr:

Závěrem lze říci, že diplomová práce splnila svůj účel, tj. dokladovat, že nejen chemického průmyslu se týká REACH.

Problematika REACH je velmi složitá a hlavně se neustále vyvíjí. V časovém horizontu, který na zpracování diplomové práce je, nelze do detailů proniknout do kompletní dokumentace REACH, která kromě základního dokumentu má i celou řadu návodných příruček, některé mají i přes dva tisíce stránek a jsou vesměs v anglickém jazyce.

Přestože diplomant zjevně pracoval hlavně se základním dokumentem, dobře obsáhl zadanou problematiku a správně popsal scénáře expozice.

Práci hodnotím známkou: výborný

V Pardubicích dne 27. 5. 2009

Hodnotitel: Ing. Hana Krejsová

